čís. 11 čl. V. sb. z. a nař. povolena noční práce žen starších 18ti let pro výrobu konserv, ovocných šťav, sušené zeleniny a ovoce.

Dále byla tamtéž povolena noční práce žen starších 18ti let v podnicích a ústavech, ve kterých toho vyžaduje nepřetržitá služba, nebo zvláštní zřetel k zájmům veřejným. Noční práce žen zaměstnaných v továrních kuchyních a kantinách spadá pod ustanovení čl. V., č. 3 uvedeného ministerského nařízení.

K § 11.

Mladistvých zaměstnanců mužského pohlaví do 16ti let i ženského do 18 let stáří smí se užívati jen k pracem lehkým. V hornictví k pracem podzemním smí se používati jen dělníků mužského pohlaví.

K § 12.

Ustanovení § 12 nečiní rozdílu mezi osobami zaměstnanými při zemědělství, živnostech a průmyslu, soukromých domácnostech, ústavech soukromých i veřejných. Tak pod ustanovení odst. 1. patří zejména tyto skupiny zaměstnanců: čeleď, zemědělští deputátníci, samostatní krmiči dobytka, topiči v domácnostech a ústavech, obsluhovatelé vytahovadel a osvětlovacích zařízení, kočí a řidiči vozů a silostrojů sloužících osobní potřebě zaměstnavatele a jeho zřízenců, pomocné síly ve stájích, služky a sluhové, posluhovačky, pokojské v hotelích, kuchařky, chůvy, vychovatelky, domácí učitelé, společnice, dohlížitelé, školníci atd.

Pod ustanovení odst. 2. sluší zejména počítati: zřízence soukromých společností hlídacích, ponocné, samostatné hlídače ve stájích, vrátné, domovníky, hasiče z povolání atd.

Všem těmto osobám náleží ve 24 hodinách odpočinek 12 hodin, z nichž aspoň 8 hodin musí připadnouti na nepřetržitý klid v noci (pokud ovšem nekonají své povolání výhradně v noci) a aspoň ½ hodiny na odpočinek v době polední.

K § 14.

Zákon nepřipouští snížení mzdy z důvodů zkrácení pracovní doby bez ohledu na to, zda byla placena dosud mzda denní či hodinová. V případě sporu rozhodují příslušné soudy.

Všeobecně třeba ještě uvésti, že pokud ministr sociální péče byl zmocněn, dovoliti jednotlivým skupinám podniků zvláštní výjimky, obsahuje toto zmocnění i právo povoliti tyto výjimky také pro jednotlivé podniky nebo jich části.

Všechny úřady, zvláště orgány dohlédací, se poukazují, aby na zachovávání zákona o 8 hod. doby pracovní dohlížely a jeho provádění, obzvláště v odvětvích, kde dosud zvláštní zákonné úpravy nebylo, poučováním usnadňovaly.

Politickým úřadům I. stolice a živnostenským inspektorátům se ukládá, aby koncem měsíce června 1919 podaly ministerstvu sociální péče zprávu o zkušenostech nabytých s tímto zákonem.

Ministr sociální péče:
Dr. Winter v. r.

Sociální pojištění.

Zákon ze dne 15. května 1919, čís. 268. jímž se mění předpisy zákona o nemocenském pojištění dělníků.

(Vyhlášen v částce LVII. sb. z. a n. dne 30. května 1919.)

Na základě usnesení Národního shromáždění vydávají se tyto předpisy:

Článek I.

Ustanovení §§ 1. až 4. zákona ze dne 30. března 1888, z. ř. č. 33, o nemocenském pojištění dělníků se zrušují a místo nich nastupují tato ustanovení:

§ 1.

Pro případ nemoci jsou podle tohoto zákona pojištěny všechny osoby, jež vykonávají práce a služby na základě poměru pracovního, služebního neb učňovského, a nevykonávají jich jako vedlejší zaměstnání nebo příležitostně.

Pojištěni jsou také domáčtí dělníci, t. j. osoby, jež nejsouce živnostníky podle řádu živnostenského, pravidelně a nikoli pouze příležitostně vykonávají živnostenské práce na zakázku jednoho nebo několika zaměstnavatelů mimo dílnu zaměstnavatelovu, i tenkráte, byla-li jim práce přidělena osobami sprostředkujícími (skladovními mistry a pod.).

Ministr sociální péče se zmocňuje, aby nařízením rozšířil pojistnou povinnost na živnostníky, kteří se zaměstnávají výrobou anebo zpracováním zboží domáckou prací, i když vedle práce pro jednoho nebo několik podnikatelů pracují také pro vlastní zákazníky.

§ 2.

Osoby, které konají práce v podniku nebo v hospodářství u různých zaměstnavatelů za mzdu (posluhovačky, domácí švadleny, pradleny a pod.), jakož i domácí učitelé a učitelky, jsou oprávněny přihlásiti se za členy okresní nemocenské pokladny místně příslušné.

Rovněž příslušníci vlastní domácnosti domáckých dělníků, jakož i členové rodiny zaměstnavatelovy, sdílející s ním společnou domácnost, kteří překročili 14. rok svého věku, vypomáhají při práci podrobené povinnosti pojistné a za své spolupůsobení nemají pravidelné mzdy v hotovosti, jsou rovněž oprávněni, přihlásiti se sami nebo přednostou domácnosti za členy okresní nemocenské pokladny místně příslušné.

Hospodářské spolupůsobení mezi manžely nepovažuje se za poměr pracovní, služební nebo učňovský ve smyslu tohoto zákona.

§ 3.

Pojistná povinnost, stanovená v § 1., nevztahuje se ke zřízencům, kteří jsou ustanoveni se stálým služným v podniku státním, zemském, okresním, obecním nebo v podniku veřejného fondu, pokud zřízenci ti mají v případě onemocnění proti svému zaměstnavateli nárok na služné aspoň po dobu 39 týdnů.

§ 4.

Zaměstnavatelem podle tohoto zákona jest osoba, na jejíž účet je provozován podnik nebo hospodářství.

V domáckém průmyslu považuje se za zaměstnavatele podnikatel, na jehož účet domácká práce se provozuje. Spolupodnikatelé a sprostředkovatelé (skladoví mistři, faktoři a pod.) jsou spoluzodpovědni za splnění povinností, uložených zaměstnavateli podle tohoto zákona, zejména ručí solidárně s ním za příspěvky pojistné.

Článek II.

§ 6, č. 2, odst. 3. nemocenského zákona ve znění zákona z 20. listopadu 1917, z. ř. č. 457, mění se takto:

Nemocenské podpory (č. 1 a 2) poskytovány buďtež, dokud nemoc trvá a neskončí-li dříve, po 39 týdnů od počátku nemoci, a to nemocenské týdně pozadu.

V § 6, č. 5 uvedená částka 60 K (pohřebné) zvyšuje se na 90 K.

Článek III.

§ 9, č. 3. zákona nemocenského ve znění zákona z 20. listopadu 1917, z. ř. č. 457, mění se takto:

3. Doba trvání nemocenské podpory může býti prodloužena všeobecně, nebo pro pojištěnce s delším členstvím nad 39 týdnů až do doby jednoho roku.

Článek IV.

Ustanovení § 9 a) odst. 2. zákona nemocenského ve znění zákona z 20. listopadu 1917, z. ř. č. 457, mění se takto:

Do pojištění příslušníků rodiny nesmějí býti pojati pojištěnci, jejichž zdanitelný roční příjem převyšuje určitou hranici. Touto hranicí jest pro Prahu a Brno K 7000.—, pro ostatní místa, která patří do I. třídy aktivních příplatků státních úředníků K 6500.—, pro místa II. třídy K 5500.—, pro místa III. třídy K 4500.—, pro místa IV. třídy K 3500.—. Směrodatným jest bydliště pojištěncovo. Pokud pojištěnci jsou již pojati do pojištění příslušníků rodiny, mohou v něm i nadále setrvati.

Článek V.

Ustanovení § 9 c) bodu 4. zákona nemocenského ve znění zákona z 20. listopadu 1917, z. ř. č. 457, mění se takto:

4. že pojištěncům, kteří v případě onemocnění mají vůči zaměstnavateli nárok na vyplácení plné mzdy nebo platu anebo na bezplatné naturální opatření (byt a stravu), po dobu tohoto nároku neposkytne se nemocenské vůbec nebo ne plnou měrou, v kterémžto případě buďtež stanoveny pro takové pojištěnce přiměřeně nižší příspěvky.

Článek VI.

Zákonem z 20. listopadu 1917, z. ř. č. 457, zrušený § 10. dostává toto nové znění:

§ 10.

Nařízením ministra sociální péče mohou stanoveny býti výjimky z tohoto zákona, jakož i bližší předpisy o pojišťování osob nepravidelně zaměstnaných, t. j. takových, jejichž zaměstnání jest dle povahy své jen přechodné, aneb u nichž doba zaměstnání u jednoho zaměstnavatele předem omezena jest smlouvou pracovní na dobu kratší než dobu jednoho týdne; zejména může býti ustanovena zvláštní doba karenční pro tyto pojištěnce a může býti ustanoveno, že výlohy způsobené onemocněním neb úmrtím takového dělníka až do doby karenční nese z plna nebo z části zvláštní fond ve smyslu § 9 b).

Článek VII.

Ustanovení § 11. ve znění zákona ze dne 30. března 1888, z. ř. č. 33, mění se takto:

Pojištění v § 1. nařízené provádějí:

1. okresní pokladny nemocenské,
2. závodní pokladny nemocenské, zřízené podle §§ 43., 52a. a 53.
3. Společenstevní pokladny nemocenské, které dne 31. prosince 1918 měly aspoň 400 členů,
4. bratrské pokladny,
5. spolkové pokladny nemocenské, které dne 31. prosince 1918 měly alespoň 1000 členů,
6. zapsané pokladny pomocné, kterým nebylo odňato osvědčení podle § 7. odst. 2. zákona ze dne 16. července 1892, z. ř. č. 202 (článek XXI., odst. 3.).

Tvoření nových společenstevních pokladen a pokladen závodních, kromě pokladen jmenovaných v §§ 43., 52. a 53., se zakazuje.

Článek VIII.

Do odst. § 12., odst. 2., zákona ze dne 30. března 1888, z. ř. č. 33, jest jako třetí větu vsunouti tuto novou větu:

Zejména je-li pojištěno v nemocenské pokladně více než 1000 pojištěnců v podnicích zemědělských a lesních, anebo je-li jich v nemocenských pokladnách téhož politického okresu pojištěno více nežli 2000, může býti pro ně zřízena samostatná nemocenská pokladna.

Článek IX.

Ustanovení § 13. zákona ze dne 30. března 1888, z. ř. č. 33, ve znění zákona ze dne 4. dubna 1889, z. ř. č. 39, mění se takto:

K č. 1. připojuje se odst. 4., jenž zní:

Členství u okresní nemocenské pokladny osob uvedených v § 2., počíná se dnem, kdy se přihlásily.

Ustanovení č. 2. mění se takto:

Pokladniční členové podrobení pojištění, vystupujíce ze zaměstnání, na němž jejich členství se zakládá, a nepřestupujíce k zaměstnání, jímž by se stali členy jiné okresní pokladny nemocenské, nebo některé jiné pokladny v § 11. jmenované, pokud se nadále zdržují v obvodě pokladny, jsou oprávněni udržeti sobě členství pokladny placením příspěvků ve stanovách zvlášť stanovených. Členství osob těchto zaniká oznámením, že vystupují z pokladny, jakož i nezaplacením příspěvků za čtyři po sobě jdoucí týdny.

Ustanovení č. 3. mění se takto:

Osobám, vystoupivším ze zaměstnání pojistně povinného, pokud jsou bez výdělku a zdržují se v území republiky Československé, zachovává se nárok na nejmenší pojistné dávky, uvedené v §§ 6. až 8., třeba neplatily příspěvků, nabyly-li v určité lhůtě po svém vystoupení ze zaměstnání nároku na tu kterou pojistnou dávku.

Tato lhůta rovná se době, po kterou osoby tyto naposledy nepřetržitě byly v pojistně povinném zaměstnání, činí však nejvýše 6 týdnů. Nastoupí-li osoba nezaměstnaná v této lhůtě nové zaměstnání pojistně povinné, prodlužuje se lhůta o dobu tohoto nového zaměstnání, nesmí však býti nikdy delší než dohromady 6 týdnů.

K poskytování dávky povinnou jest příslušná nemocenská pokladna, ke které nezaměstnaná osoba naposled náležela.

Ustanovení č. 4. mění se takto:

Ostatní osoby nepodrobené pojistné povinnosti, na něž se nevztahují ustanovení § 2., mohou býti přijaty za členy nemocenské pokladny za podmínek určených stanovami.

Článek X.

Na místě §§ 16. a 17. zákona ze dne 30. března 1888, z. ř. č. 33, nastupují tato ustanovení:

§ 16.

Orgány nemocenské pokladny jsou:

a) valná hromada (delegátů),

b) představenstvo,

c) dozorčí výbor.

§ 16 a)

Valná hromada skládá se z delegátů zvolených na dobu 4 let pojištěnci, pokud se týče zaměstnavateli oprávněnými k hlasování. Zvolení delegáti zůstávají v úřadě po uplynutí této doby, pokud nebudou právoplatně zvoleni jejich nástupci. Počet delegátů ustanoví stanovy; delegátů musí býti aspoň 30.

§ 16 b)

Delegáti pojištěnců a zaměstnavatelů jsou voleni v odděleném hlasování. Volební právo mají všichni pojištěnci bez rozdílu pohlaví, kteří dokonali dvacátý rok svého věku, byli členy pokladny prvního dne v měsíci předcházejícím vypsání volby (rozhodný den) a jsou členy ještě v den volby.

Z volebního práva jsou vyloučeni pojištěnci, kteří zůstali členy pokladny podle § 13., č. 2. a pojištěnci, vyloučení z volebního práva do obecního zastupitelstva.

Volitelny jsou osoby oprávněné voliti, které překročily 24. rok svého věku a jsou členy dotyčné pokladny aspoň ½ roku před rozhodným dnem.

§ 16 c)

Volba delegátů do valné hromady koná se nejpozději dva měsíce před valnou hromadou v den, o kterém se nepracuje.

§ 16 d)

Volbu vypíše představenstvo nemocenské pokladny způsobem nařízeným stanovami, jakož i jinakým způsobem v místě obvyklým a oznámí konání voleb dozorčímu úřadu.

§ 16 e)

K sestavení voličských seznamů ve volebním sboru pojištěnců a zaměstnavatelů jmenuje dozorčí úřad zvláštní komise podle obdoby § 12. zákona ze dne 31. ledna 1919, č. 75 Sb. z. a n., o řádu volebním v obcích republiky Československé.

O vyložení seznamů voličských a námitkách proti nim, jakož i o řízení o námitkách a způsobu volby platí obdobně ustanovení §§ 14., 16. a 17., 30.—43., 51.—58. zákona ze dne 31. ledna 1919, č. 75 Sb. z. a n.

Zvoleny jsou osoby, které dosáhly nadpoloviční většiny hlasů. Nebylo-li takové většiny docíleno, jest provésti užší volbu ve 14 dnech.

Bližší ustanovení obsahují stanovy nemocenské pokladny.

§ 17.

Valná hromada delegátů volí v oddělených skupinách pojištěnců a zaměstnavatelů představenstvo nemocenské pokladny. První volby, které budou provedeny podle tohoto zákona, řídí zástupce dozorčího úřadu za pomoci komise, jmenované podle § 16 e). Další volby řídí tato komise. Bližší ustanovení obsahují stanovy nemocenské pokladny.

§ 17 a)

Funkční doba představenstva trvá 4 roky. Zvolení zůstávají v úřadě po uplynutí této doby, dokud nebudou právoplatně zvolení jejich nástupci.

§ 17 b)

Představenstvo volí ze sebe většinou hlasů starostu a náměstka starostova na dva roky. K žádosti menšiny představenstva jest zvoliti náměstka starostova z menšiny.

§ 17 c).

Představenstvu přísluší veškerá správa a zastupování pokladny nemocenské, vyjímaje věci, jež zákonem neb stanovami jsou vyhraženy usnesení valné hromady. Představenstvu jest zejména pečovati, aby byla přiměřeně prováděna účinná kontrola nemocných.

§ 17 d)

Valné hromadě jest kromě volby představenstva určitě vyhraditi:

1. volbu členů dozorčího výboru a členů rozhodčího soudu;
2. usnesení o přístupu ke svazu a o vystoupení z něho;
3. usnesení o výroční zprávě představenstva a absolutoriu představenstva;
4. vymáhání nároků, které vznikly pokladně proti členům představenstva nebo dozorčího výboru z jejich úřadování a volba zmocněnce pro vymáhání těchto nároků;
5. usnesení o změně stanov;
6. návrh na rozpuštění pokladny.

§ 17 e).

Pro kontrolu správy pokladny zvolí se na dva roky dozorčí výbor. Bližší o způsobu volby obsahují stanovy.

Dozorčí výbor jest povolán dohlížeti k celkovému hospodaření orgány pokladny, zejména k přesnému zachovávání zákona, stanov a jiných předpisů, prozkoumávati účtování a správu pokladny, prozkoumávati účetní uzávěrku a podávati zprávu valné hromadě o tom, co shledal. Odepře-li valná hromada na základě této zprávy absolutorium, odstoupí představenstvo z úřadu.

Členové dozorčího výboru mají ve schůzích představenstva hlas poradný. Nevyhoví-li představenstvo výtkám dozorčího výboru, jest o tom vyrozuměti dozorčí úřad. Dozorčí výbor může dvoutřetinovým usnesením způsobiti svolání valné hromady.

Článek XI.

Mezi 1. a 2. odst. § 22. zákona z 30. března 1888, z. ř. č. 33, vloží se tento odstavec:

Pro osoby uvedené v § 2. vzniká nárok na podporu teprve po 14 dnech ode dne přihlášky. Nárok na podporu osob uvedených v § 2., odst. 1. obmezuje se na zákonné nejmenší dávky, osob pak uvedených v § 2., odst. 2. pouze na ošetření lékařské a na poskytování léků.

Článek XII.

Ustanovení § 29., čís. 3. zákona nemocenského ve znění zákona z 20. listopadu 1917, z. ř. č. 457, mění se takto:

3. v poštovní spořitelně a ve spořitelnách zřízených v území Československé republiky podle regulativu o spořitelnách ze dne 2. září 1844.

Článek XIII.

Ustanovení § 34., odst. 3. zákona ze dne 30. března 1888, z. ř. č. 33, mění se takto:

Členové, kteří nejsou podrobeni pojištění, jakož i členové naznačení v § 13., č. 2, jsou povinni platiti celé statutární příspěvky ze svého a odváděti je přímo pokladně. Za osoby uvedené v § 2., odst. 2., platí je přednosta domácnosti ze svého. Příspěvky za tyto osoby jest stanoviti ve stanovách pokladny se zřetelem k dávkám, podle § 22., odst. 2. (Článek XI.)

Článek XIV.

Za § 34. vsunuje se § 34.a) tohoto znění:

§ 34 a).

Pro osoby uvedené v § 2., které nezaplatily příspěvků pojistných, pokud se týče za které nebyly zaplaceny příspěvky do 14 dnů po splatnosti, odpočívá nárok na dávky z nemocenského pojištění (§ 22., odst. 2.) po dobu dalších 14 dnů. Nebyly-li pojistné příspěvky zaplaceny ani za těchto dalších 14 dnů, pokládá se za to, že osoby vzdaly se členství nemocenské pokladny.

Článek XV.

K § 36. zákona ze 30. března 1888, z. ř. č. 33, připojuje se odst. 3. tohoto znění:

Příspěvky, jež zaměstnavatel srazil zaměstnancům ze mzdy nebo služného, jsou statkem zaměstnavateli svěřeným.

Článek XVI.

Ustanovení § 49, odst. 1.—4. zákona ze 30. března 1888, z. ř. č. 33, mění se takto:

Zemský politický úřad může zrušiti závodní nemocenskou pokladnu, jejíž zřízení nařídil podle § 43., odpadnou-li podmínky jejího zřízení a trvání.

Vyjde-li při tom na jevo, že není prostředků potřebných k úhradě vzniklých nároků, je podnikatel povinen dosaditi, čeho se nedostává. Kromě toho jest podnikatel zodpověden za škody, které po-

kladně vzešly opomenutím řádného vedení pokladny a účtů. (§ 47., čís. 5.).

Článek XVII.

Ustanovení § 58., odst. 1. zákona z 30. března 1888, z. ř. č. 33, mění se takto:

Společenstevní nemocenské pokladny, zřízené podle předpisů VII. hlavy živnostenského řádu, provádějí pojištění v § 1. nařízené, pokud vyhovují ustanovením § 11. Členové těchto pokladen nejsou povinni náležeti jiné nemocenské pokladně, zřízené podle předpisů tohoto zákona.

Článek XVIII.

Ustanovení článku X. tohoto zákona vztahují se na všechny nemocenské pokladny, které podle § 11. tohoto zákona provádějí pojištění, nařízené v § 1. zákona nemocenského.

Článek XIX.

Ustanovení článku IV., odst. 1., zákona z 20. listopadu 1917, z. ř. č. 457, mění se takto:

Nemocenské pokladny, uvedené v § 11., jsou povinny býti členy některého svazu nemocenských pokladen, aby plnily úkoly nemocenským pokladnám společné.

Mezi 3. a 4. odstavec článku IV. vloží se tento nový odstavec:

O tom, ke kterému svazu pokladna se má přihlásiti, rozhodne její valná hromada. Nestane-li se tak v šesti měsících ode dne, kdy zákon tento nabude účinnosti, určí ministr sociální péče svaz, jehož členem má se pokladna státi.

Článek XX.

V článku VII., odst. 3. zákona z 20. listopadu 1917, z. ř. č. 457, vypouštějí se slova: „k pojištění povinnými“.

Článek XXI.

Ministru sociální péče se ukládá, aby zrušil nemocenské pokladny závodní a pokladny společenstevní, které nevyhovují ustanovení § 11, dále pokladny stavební a učňovské pokladny společenstevní.

Ministru sociální péče se ukládá, aby odňal zapsaným pokladnám pomocným osvědčení uvedené v § 7., odst. 2. zákona ze 16. července 1892, z. ř. č. 202, neměla-li ta která zapsaná pokladna **nemocenská dne 31. prosince 1918 alespoň 1000 členů.**

Zapsané pokladně pomocné, která přijímá za členy pouze pojištěnce, podrobené pensijnímu pojištění podle zákona ze 16. prosince 1906, z. ř. č. 1. na rok 1917, a pojištěnce, kteří nepodléhají pensijnímu pojištění pouze proto, že dosud nedosáhli věku stanoveného v § 1. uvedeného zákona, jest osvědčení odníti jenom, neměla-li dne 31. prosince 1918 alespoň 400 členů.

Zapsané pokladně pomocné, která nemá dosud takového osvědčení anebo které jí podle 2. odst. tohoto článku bude odňato, nemůže napříště osvědčení takové býti vydáno.

Článek XXII.

Pojištění u zapsané pokladny pomocné, jíž bylo ponecháno osvědčení podle § 7., odst. 2. zákona ze dne 16. července 1892, z. ř.

č. 202, a pojištění u nemocenské pokladny spolkové (§ 11., č. 5.), zprošťuje povinnosti býti pojištěnu u okresní neb společenstevní nemocenské pokladny jenom osoby, které jsou anebo budou zaměstnány u podnikatelů, jejichž zaměstnanci byli pojištěni u dotčené zapsané pokladny pomocné, pokud se týče u nemocenské pokladny spolkové v době vyhlášení tohoto zákona.

Ustanovení toto nevztahuje se na zapsané pokladny pomocné, uvedené v článku XXI., odst. 3. tohoto zákona.

Článek XXIII.

Členové nemocenských pokladen, zrušených podle článku XXI., odst. 1., stejně jako pojištěním povinní členové pokladen spolkových a zapsaných pokladen pomocných, pokud tyto podle § 11. nemohou prováděti pojištění nařízené v § 1, stanou se členy místně příslušných okresních nemocenských pokladen. Den, kdy se tak stane, určí ministr sociální péče.

Pokud nemocenské pokladny společenstevní trvají dále podle § 11, připadnou jim i členové zrušených pokladen učňovských, zřízených při tom kterém společenstvu.

Článek XXIV.

Likvidace zrušených pokladen provede se podle obdoby § 40a) zákona z 30. března 1888, z. ř. č. 33, ve znění zákona z 20. listopadu 1917, z. ř. č. 457.

Článek XXV.

Ustanovení § 23., § 37., odst. 1, § 42., 44., 47. bod 1., 2., 9., dále § 48., 51., 54. až 57., 60. zákona nemocenského z 30. března 1888, z. ř. č. 33 (§ 60. ve znění zákona ze 4. dubna 1889, z. ř. č. 39), článek VII., odst. 2. zákona z 20. listopadu 1917, z. ř. č. 457 a § 7., odst. 2. až 4. zákona ze 16. července 1892, z. ř. č. 202, se zrušují.

Článek XXVI.

Nemocenské pokladny, které nebudou zrušeny, jsou povinny přizpůsobiti stanovy tomuto zákonu. Neučiní-li tak některá pokladna ve lhůtě, kterou určí ministr sociální péče, mohou její stanovy býti změněny z moci úřední se závaznou platností.

Článek XXVII.

Ministr sociální péče se zmocňuje, aby nařízením ve smyslu tohoto zákona upravil pojištění pro případ nemoci dělníků a závodových úředníků na Slovensku.

Článek XXVIII.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. července 1919. Ministr sociální péče se zmocňuje, aby jej uvedl ve skutek.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zastoupení min. předsedy.

Dr. **Winter** v. r.